

[Kim Behnke]

det med gartneriprodukter, der ikke lever op til fastsatte EF-kvalitetskrav. Hver dag, der går uden reaktion fra Kommissionen, betyder omstøtningstab for de hårdt trængte danske gartnere.

Spørgeren vil derfor gerne have ministerens vurdering af det rimelige i den nævnte ekspeditionstid set i forhold til sagens karakter.

Det er jo bemærkelsesværdigt, hvordan Kommissionen kan give svar med timers varsel, når det f.eks. gælder telefaxbilag i brolovgivning, men ikke afse tid til at svare et betrængt dansk erhverv.

Svar (27/9 91):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Som udgangspunkt er det min opfattelse, at ekspeditionstiden for behandling af klagesager bør være så kort som muligt uanset sagens karakter. Samtidig mener jeg, at enhver sag bør behandles grundigt, inden der afgives svar.

Der kan være flere grunde til, at der som i den omhandlede sag har været tale om en længerevarende ekspeditionstid. Forholdet kan bl.a. skyldes, at det kan være nødvendigt at indhente oplysninger i flere medlemslande.

På baggrund af spørgsmålet har jeg rettet henvendelse til EF-Kommissionen med henblik på at få belyst det konkrete sagsforløb nærmere, og jeg vil vende tilbage, når EF-Kommissionen har svaret.

Spm. nr. S 979

Til justitsministeren (12/9 91) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren pålægge statsadvokat Michael Clan at ophæve anholdelsesbeslutningen mod Jan Bonde Nielsen og frafalde anke af Københavns Byrets frifindelsesdom?«

Begrundelse

Det er nu fem år siden, at Københavns Byret frifandt Jan Bonde Nielsen for tiltalen for millionbedragerier. Flere års efterforskning, ransagning og beslaglæggelse ledsaget af en hetzignende kampagne primært dirigeret af anklagemyndigheden fandt sit absolutte antiklimaks ved Københavns Byrets frifindelsesdom af 22. maj 1986.

Næppe mange danske jurister – bortset fra statsadvokat Michael Clan – forestiller sig, at anklagemyndigheden nogen sinde vil være i stand til at føre en sober retssag frem til domfældelse i landsretten. Bevismaterialet, der angår begivenheder omkring 1979, har nu i årevis samlet støv hos bagmandspolitiet, og statsadvokaten udsætter sig for selvbedrag, hvis han tror, at beviser og vidneudsagn, der førte til frifindelse for fem år siden, vil føre til et modsat resultat engang i fremtiden.

Senest har professor i strafferet Gorm Toftegaard Nielsen, Århus Universitet, opfordret til, at sagen droppes (Det Fri Aktuelt den 22. maj 1991). Gorm Toftegaard Nielsen antyder bl.a. en mistanke om, at opretholdelsen af ankesagen bruges til at holde Jan Bonde Nielsen ude af Danmark. Professoren giver udtryk for, at man ikke kan tillade sig at opretholde en sag, medmindre man er helt sikker på beviserne og på en forsvarlig ankesag.

I tidligere besvarelser af spørgsmål om Bonde Nielsen-sagen har ministeren kritikløst henholdt sig til udtalelser fra rigsadvokaten, der igen har henholdt sig til udtalelser fra Michael Clan (senest S 238/1991). Bonde Nielsen-sagen står for mange som et eksempel på, at anklagemyndigheden alvorligt svigtede retsplejelovens krav om objektivitet, og det virker meget lidt overbevisende, når ministeren i sine besvarelser blot repeterer Michael Clans påstande som sine egne.

Justitsministeren er overordnet de offentlige anklagere, og det vil være klædeligt for det danske retsvæsen, hvis ministeren nu pålægger statsadvokaten at ophæve sin anholdelsesbeslutning og frafalde ankesagen mod Jan Bonde Nielsen. Der er ingen rimelig begrundelse for at tøve længere.

Foreløbigt svar (20/9 91):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet har anmodet anklagemyndigheden om en udtalelse om sagen.

Når udtalelsen foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 980

Til justitsministeren (12/9 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):